

Sygn. akt V CSK 34/18

POSTANOWIENIE

Dnia 20 czerwca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa H.L.

przeciwko Z.L.

o podział majątku wspólnego,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 czerwca 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika

od postanowienia Sądu Okręgowego w B.

z dnia 11 kwietnia 2017 r., sygn. akt II Ca [...] /17,

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

**2) oddala wniosek H.L. o przyznanie kosztów postępowania
kasacyjnego od uczestnika.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną uczestnika postępowania Z.L. od postanowienia Sądu Okręgowego w B. z dnia 11 kwietnia 2017 r., należy podnieść, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, służącym ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa i jurysprudencji oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Z punktu widzenia funkcji oraz założeń skargi kasacyjnej jako nadzwyczajnego środka zaskarżenia, rolą „przedsądu” jest wstępna selekcja skarg pod kątem spełniania wymienionych wyżej kryteriów (przyczyn kasacyjnych) kwalifikujących skargę do jej przedstawienia Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący uczestnik powołał się na oczywistą zasadność skargi, ale nie przedstawił argumentacji prawnej wskazującej na rażące, niewątpliwe i widoczne na pierwszy rzut oka (*prima facie*), bez konieczności pogłębionej analizy, naruszenie prawa; nie wskazał nawet, o jakie przepisy prawa chodzi (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07, z dnia 26 lutego 2008 r., II UK 317/07, z dnia 9 maja 2008 r., II PK 11/08, z dnia 21 maja 2008 r., I UK 11/08, z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08, niepubl.). Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi sprowadza się, w istocie, do kwestionowania przez skarżącego przeprowadzonej przez Sąd oceny dowodów oraz do przedstawienia przez skarżącego jego własnych ustaleń, sprzecznych z ustaleniami dotyczącymi składu

i wartości majątku wspólnego oraz wysokości należnej wnioskodawczyni dopłaty, stanowiącymi podstawę faktyczną zaskarżonego postanowienia. Sąd Najwyższy oddalił wniosek wnioskodawczyni zawarty we wniesionej przez nią odpowiedzi na skargę kasacyjną uczestnika o przyznanie kosztów postępowania kasacyjnego uznając, że nie zachodzą podstawy do odejścia od reguły wyrażonej w art. 520 § 1 k.p.c. zgodnie z którą każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 grudnia 1999 r., III CKN 497/98, OSNC 2000, nr 6, poz. 116). W sprawach o podział majątku wspólnego nie występuje sprzeczność interesów, o której mowa w art. 520 § 2 i 3 k.p.c., niezależnie od stanowiska stron i zgłaszanych przez nie twierdzeń i wniosków w przedmiocie składu, wartości i sposobu podziału majątku wspólnego. W postępowaniu tym strony są także w równym stopniu zainteresowane rozstrzygnięciem i ich interesy są wspólne o tyle, że celem postępowania jest wyjście ze wspólności majątkowej i definitywne uregulowanie wzajemnych stosunków majątkowych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2013 r., IV CZ 74/13, niepubl.).

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji.

aj

ał